

Î N C H E I E R E

18 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu
Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Tricon”, prin intermediul avocatului Novîțchi Olesea, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea pe Acțiuni „Tricon” împotriva Biroului Vamal Cahul privind contestarea actului administrativ, împotriva deciziei din 28 martie 2017 a Curții de Apel Cahul,

c o n s t a ț ă :

La 31 iulie 2014, SA „Tricon” a depus în instanța de judecată cerere împotriva Biroului Vamal Cahul solicitând anularea procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 481/14 din 27 mai 2014 și a deciziei agentului constatator asupra cazului de contravenție vamală cu răspundere materială din 29 mai 2014.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, conform procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 481/14 din 27.05.2014, agentul constatator a considerat că la 04.10.2013 și la 17.10.2013 de către SA „Tricon” au fost depuse declarațiile vamale nr. 2509I1688 și nr. 2509I1754 privind plasarea mărfurilor în regim vamal de perfecționare activă conform autorizației nr. ACT201325090012356 din 19.08.2013.

Precizează că, în urma verificărilor decontului de justificare nr. 40 din 15.01.2014, prezentat de SA „Tricon”, s-a constatat că marfa în valoare de 28843,36 lei nu a fost plasată sub nici o destinație vamală și care figurează ca neexportată. Organul vamal consideră că prin acțiunile sale, SA „Tricon”, a săvârșit contravenția prevăzută la art. 231 pct. 5) Cod vamal al RM - nerespectarea de către titularul regimului vamal suspensiv a termenelor, obligațiilor și condițiilor stabilite pentru derularea și încheierea acestui regim.

Menționează că, prin decizia agentului constatator din 29.05.2014, societății i-a fost aplicată o amendă în mărime de 100 % din valoarea obiectului contravenției, ceea ce constituie suma de 28843,36 lei.

Consideră că, atât procesul-verbal cu privire la contravenție din 2014, cât și decizia agentului constatator din 29.05.2014 sunt neîntemeiate, lipsite de suport juridic și argumente fondate, iar concluziile expuse în decizie nu corespund circumstanțelor cazului și urmează a fi anulate, ca fiind emise contrar prevederilor legii.

Specifică că, conform declarației vamale nr. 2509I01418 din data de 22.08.2013, SA „Tricon” a plasat materiale tricotate din fibre artificiale în regim vamal de perfecționare activă conform autorizației nr. ACT201325090012356, care autoriza

confeccionarea modelului 330015 - jachete din fibre artificiale pentru femei, în număr de 1795 bucăți. La data de 04.10.2013, conform declarației vamale nr. 2509I01688, SA „Tricon” a plasat în regim vamal de perfecționare activă încă 268 M.L. de materiale tricotate din fibre artificiale, conform autorizației ACT 201325090012356.

Afirmă că, conform normei de confeccionare indicată în tabelul anexat la declarație, au fost confeccionate și exportate: 30 jachete din fibre artificiale pentru femei, conform declarației vamale nr. 2509I01540 din 09.09.2013; 450 jachete din fibre artificiale pentru femei, conform declarației vamale nr. 2509I01585 din 16.09.2013; 1211 jachete din fibre artificiale pentru femei, conform declarației vamale nr. 2509I01629 din 25.09.2013; 104 jachete din fibre artificiale pentru femei, conform declarației vamale nr. 2509I01785 din 22.10.2013. Materialele tricotate din fibre artificiale au fost încadrate în tabelul de consum al declarației vamale nr. 2509I01785 din 22.10.2013. Însă, în declarațiile vamale nr. 2509I01540 din 09.09.2013, nr. 2509I01585 din 16.09.2013 și nr. 2509I01629 din 25.09.2013 acestea nu au fost reflectate. Ulterior depunerii declarații vamale din 22.10.2013, SA „Tricon” a depus organului vamal și decontul de justificare, care reflectă derularea regimului de perfecționare activă conform autorizației ACT201325090012356 din 19.08.2013. Ca urmare, se confirmă în mod incontestabil faptul că acțiunile SA „Tricon” nu pot fi catalogate ca o încălcare și respectiv, nu reprezintă contravenție vamală, care are ca efect aplicarea sancțiunii materiale. Or, SA „Tricon” a respectat în totalitate termenele, obligațiile și condițiile stabilite pentru derularea regimului vamal suspensiv - perfecționarea activă conform autorizației nr. ACT 201325090012356. Astfel, constatarea Biroului Vamal Cahul precum că materialul tricostat din fibre artificiale în sumă de 28843,36 lei nu a fost reexportat și nici plasat sub o altă destinație vamală, este eronat și nu corespunde realității. În atare situație, lipsesc elemente constitutive ale contravenției prevăzută la art. 231 (5) Cod vamal și evident nu poate fi aplicată sancțiunea materială prevăzută de art. 232 lit. a) Cod vamal.

Concomitent, a relatat reclamantul că, procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 481/14 din 27.05.2014 și decizia agentului constator din 29.05.2014 a fost adusă la cunoștință la data de 02 iunie 2014, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire. Iar, în scopul soluționării litigiului pe cale amiabilă, la data de 12 iunie 2014, a expediat în adresa Serviciului Vamal al RM cerere, prin care a solicitat anularea procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 481/14 din 27.05.2014 și a deciziei agentului constator din 29.05.2014 ca fiind emise contrar prevederilor legii. Prin răspunsul Serviciului Vamal al RM nr. 28/11-9503 din 03.07.2014 cererea prealabilă a fost respinsă, ca fiind depusă tardivă. În contextul dat, opinează reclamantul că răspunsul sus menționat este unul abuziv și neîntemeiat, fapt ce l-a determinat de a se adresa cu prezenta acțiune în instanța de judecată.

Prin hotărârea din 26 februarie 2015 a Judecătorei Cahul s-a respins acțiunea înaintată de SA „Tricon”, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 28 martie 2017 a Curții de Apel Cahul s-a respins apelul depus de SA „Tricon” și s-a menținut hotărârea din 26 februarie 2015 a Judecătorei Cahul.

La 11 iulie 2017, conform ștampilei aplicate pe plicul poștal (f.d. 18, vol. II), SA „Tricon”, prin intermediul avocatului Novîtchi Olesea, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel solicitând casarea hotărârilor instanțelor judecătorești cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că, decizia contestată este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, deoarece instanța de apel la judecarea cauzei s-a limitat doar la transcrierea dispoziției art. 231 (5) Cod vama, fără a menționa indicii calificativi ai acestei contravenții. Or, la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 481/14 din 27.05.2014 lipsesc indicii calificativi ale elementelor contravenției, iar lipsa indicilor calificativi a elementelor constitutive ale contravenției prevăzută la art. 231 (5) Cod vama are ca efect nulitatea procesului-verbal nr. 481/14 din 27.05.2014. În contextul dat, reclamantul indică ca relevante prevederile art. 445 Cod contravențional, ce stabilesc că, neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenție a datelor și faptelor indicate la art. 443 are ca efect nulitatea acestuia și prevederile art. 461 Cod contravențional, conform cărora, cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art.441 și 445, instanța încetează procesul contravențional.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Cahul a fost pronunțată la 28 martie 2017. Conform materialelor cauzei decizia instanței de apel a fost expediată participanților la proces la data de 11 mai 2017 și recepționată de către recurent la 15 mai 2017, drept dovadă servind copia plicului poștal (f.d. 17, vol. II). Astfel, instanța de recurs consideră că recursul declarat de SA „Tricon”, prin intermediul avocatului Novîtchi Olesea, la 11 iulie 2017, conform ștampilei aplicate pe plicul poștal (f.d. 18, vol. II), este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de SA „Tricon”, prin intermediul avocatului Novîtchi Olesea, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SA „Tricon”, prin intermediul avocatului Novîtchi Olesea, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea

esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SA „Tricon”, prin intermediul avocatului Novîțchi Olesea, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de SA „Tricon”, prin intermediul avocatului Novîțchi Olesea, împotriva deciziei din 28 martie 2017 a Curții de Apel Cahul.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală